

Dokument zasedanja

A8-0292/2017

6.10.2017

POROČILO

o politikah na področju minimalnega dohodka kot sredstvu za boj proti revščini
(2016/2270(INI))

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

Poročevalka: Laura Agea

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
OBRAZLOŽITEV	20
MNENJE ODBORA ZA EKONOMSKE IN MONETARNE ZADEVE	22
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU	29
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	30

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o politikah na področju minimalnega dohodka kot sredstvu za boj proti revščini (2016/2270(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 5(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter členov 4, 9, 14, 19, 151 in 153 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948 (ponovno potrjene na Svetovni konferenci Združenih narodov o človekovih pravicah leta 1993), zlasti njenih členov 3, 23 in 25,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti določb o socialnih pravicah, tj. členov 34, 35 in 36, ki opredeljujejo zlasti pravico do socialne pomoči in pomoči pri pridobitvi stanovanj, pravico do visoke ravni varovanja zdravja ljudi in pravico do dostopa do storitev splošnega gospodarskega pomena,
- ob upoštevanju Evropske socialne listine in zlasti členov 1, 4, 6, 12, 14, 17, 19, 30 in 31 Pogodbe,
- ob upoštevanju konvencij Mednarodne organizacije dela (MOD) št. 29 in 105 o odpravi prisilnega dela, št. 102 o socialni varnosti in priporočila te organizacije št. 202 o minimalnih ravneh socialne zaščite,
- ob upoštevanju agende za dostojno delo in globalnega pakta o zaposlovanju, ki ju je sprejela Mednarodna organizacija dela s splošnim soglasjem na mednarodni konferenci dela 19. junija 2009,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov iz junija 2013 o socialnih naložbah za rast in delovna mesta,
- ob upoštevanju Priporočila Sveta 92/441/EGS z dne 24. junija 1992 o skupnih merilih v zvezi z zadostnimi sredstvi in socialno pomočjo v sistemih socialnega varstva (priporočilo o minimalnem dohodku)¹,
- ob upoštevanju Priporočila Sveta 92/442/EGS z dne 27. julija 1992 o zbliževanju ciljev in politik socialnega varstva²,
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 20. februarja 2013 z naslovom Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti (C(2013)0778)³,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. februarja 2013 z naslovom Socialne naložbe za rast in kohezijo – vključno z izvajanjem Evropskega socialnega sklada 2014–2020 (SWD(2013)0038),

¹ UL L 245, 26.8.1992, str. 46.

² UL L 245, 26.8.1992, str. 49.

³ UL L 59, 2.3.2013, str. 5.

- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 3. oktobra 2008 o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela¹,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom Evropa 2020: strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju predloga Komisije z dne 2. marca 2015 za odločbo Sveta o smernicah za politike zaposlovanja držav članic (COM(2015)0098),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. maja 2009 o prenovljeni socialni agendi²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2010 o vlogi minimalnega dohodka v boju proti revščini in spodbujanju vključujoče družbe v Evropi³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o paktu za socialne naložbe kot odzivu na krizo⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. novembra 2015 o zmanjševanju neenakosti s posebnim poudarkom na revščini otrok⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. aprila 2016 o uresničevanju cilja o zmanjšanju revščine glede na vse večje gospodinjske stroške⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. maja 2016 z naslovom Revščina: vidik spola⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. septembra 2016 o predlogu sklepa Sveta o smernicah za politike zaposlovanja držav članic⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. januarja 2017 o evropskem stebru socialnih pravic⁹,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. junija 2011 z naslovom Evropska platforma proti revščini in socialni izključenosti, evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 10. decembra 2013 o evropskem minimalnem dohodku in kazalnikih revščine,
- ob upoštevanju študije z naslovom *Towards adequate and accessible minimum income schemes in Europe* (Na poti k ustreznim in dostopnim sistemom minimalnega dohodka v Evropi), ki jo je leta 2015 objavila Evropska mreža za minimalni dohodek (EMIN),

¹ UL L 307, 18.11.2008, str. 11.

² UL C 212E, 5.8.2010, str. 11.

³ UL C 70E, 8.3.2012, str. 8.

⁴ UL C 419, 16.12.2015, str. 5.

⁵ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0401.

⁶ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0136.

⁷ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0235.

⁸ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0355.

⁹ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0010.

- ob upoštevanju poročila Eurofounda iz leta 2015 z naslovom Dostop do prejemkov socialnega varstva: zmanjševanje neizkoriščenosti,
 - ob upoštevanju poročila Eurofounda iz leta 2017 z naslovom Dohodkovne neenakosti in zaposlitveni vzorci v Evropi pred veliko recesijo in po njej,
 - ob upoštevanju študije tematskega sektorja A Evropskega parlamenta z naslovom Politike minimalnega dohodka v državah članicah EU, katere končna različica je bila objavljena aprila 2017,
 - ob upoštevanju poročila z naslovom *Minimum Income Schemes in Europe - A study of national policies 2015* (Sistemi minimalnega dohodka v Evropi – študija nacionalnih politik 2015), ki ga je za Komisijo leta 2016 pripravilo Evropsko omrežje za socialno politiko (ESPN),
 - ob upoštevanju svojega vprašanja za ustni odgovor O-000087/2016 z dne 16. junija 2016,
 - ob upoštevanju svojega vprašanja za pisni odgovor P-001004/16 z dne 2. februarja 2016,
 - ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 7. julija 2016 o 71. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov¹,
 - ob upoštevanju Schumanove deklaracije z dne 9. maja 1950, ki vsebuje poziv k izenačenju in izboljšanju življenjskih razmer delavcev;
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0292/2017),
- A. ker sta revščina in socialna izključenost, katerih vzroki in trajanje niso odvisni od volje prizadetih oseb, kršitev človekovega dostojanstva in temeljnih človekovih pravic; ker so se EU in države članice leta 2010 zavezale, da bodo do leta 2020 zmanjšale število oseb, ki jim grozita revščina in socialna izključenost, za 20 milijonov; ker za revščino in socialno izključenost niso odgovorni samo posamezniki in ju je treba obravnavati na kolektiven način;
- B. ker je Evropa ena najbogatejših regij na svetu, čeprav najnovejši podatki o dohodkovni revščini kažejo, da revščina in huda revščina naraščata tudi pri nas in da so neenakosti med državami članicami vse večje;
- C. ker je uspešno gospodarstvo z nizko stopnjo brezposelnosti še vedno najučinkovitejše orodje za boj proti revščini;
- D. ker je dohodkovna revščina le en vidik koncepta revščine in se zato revščina ne nanaša samo na materialna sredstva, temveč zajema tudi socialne vire, zlasti izobraževanje,

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0317.

zdravstvo in dostop do storitev;

- E. ker relativna revščina ne izraža resničnega pomanjkanja, ampak le relativno raven prihodka v primerjavi z drugimi;
- F. ker je po metodologiji, ki jo je razvil Eurostat, prag tveganja revščine pri 60 % nacionalne srednjega ekvivalentnega razpoložljivega dohodka (na gospodinjstvo, po socialnih transferjih); ker bi bilo treba zaradi obstoječih razlik med državami članicami in različnimi nacionalnimi socialnimi politikami ta odstotek obravnavati skupaj z drugimi kazalniki, kot so referenčni proračuni; ker je dohodek posredni kazalnik življenjskih standardov in referenčni proračun, ki odraža raznolikost vzorcev potrošnje in življenjskih stroškov v državah članicah;
- G. ker so politike EU in mednarodnih organizacij, kot je Mednarodni denarni sklad, nekaterim državam članicam naložile zelo omejevalne in varčevalne proračunske politike in zahtevale znatno krčenje sredstev v ključnih sektorjih, kot so izobraževanje, zdravstvo, pravosodje, kultura, socialne pomoči in strukture, spodbujale bistveno znižanje stroškov za zaposlene, zmanjšanje delovnih mest, plač in pravic javnih uslužbencev ter povzročile propadanje in omejevanje socialne vloge države; ker so te politike preprečile in onemogočile izvajanje naložbenih in razvojnih politik za potrebe ljudi in držav članic; ker so te politične izbire povečale revščino in socialno izključenost;
- H. ker ne sme priti do mešanja pojmov „razlike v dohodku“ in „revščina“;
- I. ker po podatkih Evropske komisije¹ 119 milijonov državljanov Evropske unije, tj. približno 25 % vseh njenih državljanov, po prejemkih socialnega varstva živi na pragu revščine in socialne izključenosti; ker v nekaterih državah članicah to dejstvo vztrajno spremljajo visoke stopnje brezposelnosti in ker so v takšnih razmerah še zlasti prizadeti mladi, saj so podatki o njih še bolj zaskrbljujoči; ker se število ljudi, ki živi na pragu revščine, sicer rahlo zmanjšuje, a je še vedno večje kot leta 2008; ker so EU in države članice še daleč od uresničitve cilja strategije Evropa 2020 glede revščine in socialne izključenosti, saj ostajata nad ciljno ravni;
- J. ker razpoložljivi podatki kažejo, da so nekatere skupine ljudi, kot so otroci, ženske, brezposelni, enostarševska gospodinjstva in invalidi, še posebej dovzetne za revščino, prikrajšanost in socialno izključenost;
- K. ker v revščini živi zlasti veliko družin;
- L. ker je usklajevanje družinskega in poklicnega življenja najpomembnejše ravno za samohranilce, da bi se lahko prebili iz revščine;
- M. ker bi bilo treba upoštevati, da je treba ukrepe za preprečevanje revščine in socialne izključenosti ter boj proti njima vključiti v vsa ustrezna področja politik ter tako zagotoviti univerzalen dostop do javnih storitev, dostojnih delovnih mest in dohodka, ki

¹ Evropski semester: Ocena napredka pri strukturnih reformah in preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnovesij ter rezultati poglobljenih pregledov v skladu z Uredbo (EU) št. 1176/2011 (COM(2017)0090)

omogoča dostojno življenje;

- N. ker Komisija meni, da je visoka stopnja brezposelnosti, revščine in neenakosti v nekaterih državah članicah še vedno zelo zaskrbljujoča; ker velika dohodkovna neenakost škoduje socialni koheziji in ovira trajnostno gospodarsko rast, kot je navedla komisarka Marianne Thyssen; ker iz poročila Eurofounda izhaja, da je vpliv krize na splošno večji pri posameznikih z nizkim dohodkom, kar povečuje dohodkovno neenakost v evropskih družbah¹;
- O. ker je brezdomstvo najbolj ekstremna oblika revščine in prikrajšanosti in se je v zadnjih letih povečalo v skoraj vseh državah članicah, na splošno pa v tistih, ki jih je najbolj prizadela gospodarska in finančna kriza; ker se po podatkih Evropske zveze organizacij, ki delajo z brezdomci (FEANTSA), v EU vsako leto približno 4 milijone ljudi sooča z brezdomstvom, več kot 10,5 milijona gospodinjstev trpi zaradi zelo slabih bivalnih razmer, 22,3 milijona gospodinjstev pa je preobremenjenih s stroški bivanja, kar pomeni, da več kot 40 % razpoložljivega dohodka potrošijo za stanovanje;
- P. ker so zaradi trenutnih izrednih razmer potrebni ukrepi za spodbujanje nacionalnih sistemov minimalnega dohodka, s katerimi bi lahko vsem osebam z nezadostnimi dohodki, ki bi izpolnjevale posebna merila za upravičenost, zagotovili dostojne življenjske pogoje, izboljšali socialno vključenost in vključenost v trg dela ter zagotovili enake možnosti pri uveljavljanju temeljnih pravic; ker so izobraževanje, prerazporeditveni socialni transferji in prejemki, pravična davčna politika in smotrna politika zaposlovanja pomembni dejavniki za zmanjševanje dohodkovne neenakosti, zniževanje stopnje brezposelnosti in odpravljanje revščine; ker bi dostojna zaposlitev ščitila posameznika pred tveganjem revščine in bi se lahko štela za glavno nepogrešljivo sredstvo socialnega vključevanja;
- Q. ker glede na pregled Eurofounda veliko ljudi v EU ne prejema prejemkov, do katerih so upravičeni, vključno s podporo zaposlenim, na primer zaradi zapletenosti sistemov prejemkov ali postopkov za oddajo vloge ali ker niso seznanjeni, do česa so upravičeni;
- R. ker koncepta minimalnega dohodka ne smemo zamenjati s konceptom minimalne plače, ki je določen s kolektivno pogodbo ali zakonodajo na nacionalni ravni;
- S. ker je za določanje plač pristojna država članica;
- T. ker so uvajanje in krepitev sistemov minimalnega dohodka v vseh državah članicah s primernimi proračunskimi, človeškimi in materialnimi viri ter aktivne politike zaposlovanja za delovno sposobne ljudi pomembni in učinkoviti ukrepi za boj proti revščini in neenakosti, ki pripomorejo k povečanju ekonomske in teritorialne kohezije, ščitijo temeljne pravice posameznika, zagotavljajo ravnovesje med ekonomskimi in socialnimi cilji ter podpirajo socialno vključevanje in dostop do trga dela;
- U. ker je zagotavljanje in upravljanje sistemov socialne varnosti v pristojnosti držav članic in Unija te sisteme usklajuje, vendar jih ne harmonizira;

¹ <https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2017/income-inequalities-and-employment-patterns-in-europe-before-and-after-the-great-recession>

- V. ker po mnenju evropske opazovalne skupine za socialne razmere dohodkovna podpora v različnih oblikah obstaja že v 26 državah članicah Unije¹;
- W. ker države članice zelo različno obravnavajo politike minimalnega dohodka, saj v nekaterih državah članicah pravica do dostojnega življenja ne velja za univerzalno in subjektivno pravico; ker obstaja visoka stopnja neizkoriščenosti, prav tako pa so dohodkovna podpora, aktivne politike trga dela in socialne storitve premalo usklajene; ker lahko sistemi minimalnega dohodka le v redkih primerih rešijo ljudi iz revščine;
- X. ker več tisoč zaposlenih državljanov danes živi na pragu revščine in socialne izključenosti (9,8 % v EU-28²) ali pod njim, zato je pomembno, da izvedbo tega instrumenta spremlja povišanje zlasti najnižjih plač;
- Y. ker se nekatere najbolj ranljive osebe, kot so brezdomci, soočajo s težavami pri dostopu do sistemov minimalnega dohodka;
- Z. ker so zagotavljanje ustreznega minimalnega dohodka za osebe, ki nimajo zadostnih virov za dostopen življenjski standard, pa tudi sodelovanje pri ukrepih (ponovnega) vključevanja v trg dela ter zagotavljanje dostopa do zaposlitve in motivacije za iskanje zaposlitve, določbe, zajete v okviru evropskega stebra socialnih pravic³; ker je predsednik Evropske komisije Jean-Claude Juncker med konferenco na visoki ravni v Bruslju dne 23. januarja 2017 po zaključku javnega posvetovanja o tej temi znova poudaril, da bi morale te ukrepe sprejeti vse države članice;
- AA. ker je po podatkih Eurostata stopnja zaposlenosti državljanov EU v starosti od 20 do 64 let leta 2015 znašala 70,1 % in je bila daleč od cilja strategije Evropa 2020, ki je 75 %;
- AB. ker je v predlogu Komisije z dne 2. marca 2015 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic vnovič poudarjeno, kako pomembna je dohodkovna podpora za reševanje revščine (smernica 8);
- AC. ker dobro zasnovani, primerni in dostopni sistemi dohodkovne podpore ne preprečujejo ali odvrčajo od vrnitve na trg dela in prispevajo h krepitvi notranjega povpraševanja;
- AD. ker je bilo v priporočilu o dejavnem vključevanju pravilno ugotovljeno, da bi morale politike dejavnega vključevanja poleg olajševanja dostopa do kakovostnih zaposlitev za tiste, ki so sposobni delati, „priskrbeti sredstva, ki zadostujejo za dostojno življenje, skupaj s podporo za vključitev v družbo za tiste, ki za delo niso sposobni“;
- AE. ker je Svet 5. oktobra 2015 sprejel sklepe o ustreznosti pokojnin, pri čemer je menil, da je ključnega pomena, da javne pokojninske sheme vsebujejo ustrezne zaščitne ukrepe za osebe, katerim zaposlitvene možnosti ne omogočajo ali jim niso omogočale, da bi pridobile zadostne pokojninske pravice, in da bi morali taki zaščitni ukrepi vključevati zlasti določbe o minimalnih pokojninah ali drugem minimalnem dohodku za starejše;

¹ Na poti k evropskemu minimalnemu dohodku, november 2013:

http://www.eesc.europa.eu/resources/docs/revenu-minimum_-etude-ose_-vfinale_en--2.pdf

² Podatki Eurostata.

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Začetek posvetovanja o evropskem stebru socialnih pravic, (COM(2016)0127) – Priloga 1.

- AF. ker je Svet v svojem priporočilu 92/441/EGS z dne 24. junija 1992 države članice pozval, naj priznajo osnovno pravico vseh ljudi do socialne pomoči in do zadostnih sredstev za dostojno življenje; ker je Svet v svojem priporočilu 92/442/EGS z dne 27. julija 1992 države članice pozval, naj na teh načelih oblikujejo lastne sisteme socialne zaščite;
- AG. ker je Svet v svojih sklepih z dne 17. decembra 1999 spodbujanje socialnega vključevanja sprejel kot enega od ciljev za posodobitev in izboljšanje socialne zaščite;
- AH. ker je ustrezna dohodkovna podpora v priporočilu Komisije z dne 3. oktobra 2008 o dejavnem vključevanju opredeljena kot eno od treh enako pomembnih področij strategije dejavnega vključevanja, poudarjeno pa je tudi, da jo morajo dopolnjevati dostop do kakovostnih storitev in vključujoči trgi dela; ker spodbujanje socialne vključenosti zahteva tudi usklajene ukrepe, ki zadevajo posameznika in njegove vzdrževance, skupaj s spodbujanjem stabilne zaposlitve;
- AI. ker v številnih državah med najpomembnejše ovire za razvoj učinkovitih povezav med različnimi področji dejavnega vključevanja spadajo pomanjkanje zmogljivosti, znanj in spretnosti ter sredstev v javnih službah za zaposlovanje in institucijah za socialno pomoč, pomanjkanje usklajenosti in sodelovanja med službami ter nagnjenost k dajanju prednosti različnim skupinam, ki potrebujejo pomoč in jih je lažje ponovno vključiti v trg dela¹;
- AJ. ker je bil v svežnju Evropske komisije o socialnih naložbah za leto 2013 znova poudarjen pomen pristopa dejavnega vključevanja in v okviru tega pomen ustrezne minimalne dohodkovne podpore; ker je bilo navedeno, da bi se lahko ustreznost nacionalnih sistemov minimalnega dohodka izboljšala s tem, da bi bila stopnja tega dohodka dovolj visoka, da bi omogočala dostojno življenje; ker je bilo navedeno, da „[bo] Komisija [...] v okviru evropskega semestra spremljala ustreznost dohodkovne podpore in v ta namen uporabila referenčne proračune, ko jih bo pripravila skupaj z državami članicami“;
- AK. ker je v priporočilu Mednarodne organizacije dela št. 202 o minimalnih ravneh socialne zaščite navedeno, da bi morale države „čim prej vzpostaviti in ohranjati minimalne ravni socialne zaščite, ki vključujejo osnovna jamstva socialnega varstva“, in še: „Jamstva bi morala zagotavljati vsaj, da imajo vsi pomoči potrebni v življenjski dobi dostop do osnovnega zdravstvenega varstva in osnovne dohodkovne varnosti, ki skupaj zagotavljata učinkovit dostop do blaga in storitev.“;
- AL. ker je Svet priznal potrebo po dejavnem vključevanju z ustrezno dohodkovno podporo in pomen celovitega pristopa življenjskega cikla za odpravljanje revščine²;
- AM. ker se dolgotrajno brezposelni, ki so konec leta 2015 predstavljali 48,1 % vseh brezposelnih v EU oziroma 10,9 milijona oseb, veliko težje vrnejo na trg dela;
- AN. ker sta vzgoja otrok in starševski dopust, ki je potreben zanjo, pogosto povezana z

¹ Evropsko omrežje za socialno politiko, *Minimum Income Schemes in Europe: A study of national policies 2015* (Sistemi minimalnega dohodka v Evropi: študija nacionalnih politik 2015), januar 2016

² Sklepi Sveta o odpravljanju revščine in socialni izključenosti: celostni pristop, 16. junij 2016

velikim upadom dohodka in trajnimi finančnimi posledicami (razlika v plačah v družini);

- AO. ker sta materinska in očetovska vzgoja dejansko delo ter ju je treba priznati kot tako;
- AP. ker je bilo konec leta 2015 5,1 % neaktivnih oseb, ki si želijo delati, vendar so obupale nad iskanjem zaposlitve, in ker se te osebe v statistikah o brezposelnosti ne obravnavajo sistematično;
- AQ. ker brezposelnost povzroča hitro in stalno nazadovanje življenjskih pogojev delavcev in njihovega duševnega in čustvenega stanja, kar ogroža njihove možnosti za nadaljnje usposabljanje in s tem tudi možnosti za ponovno vključevanje v trg dela;
- AR. ker bi nekateri javni programi zaposlovanja lahko bili učinkovito orodje, ki bi skupaj s sistemi minimalnega dohodka lahko delovali kot sredstvo za socialno in poklicno vključevanje določenih kategorij, kot so brezposelni mladi, dolgoročno brezposelni in druge ranljive skupine; ker bi taki programi lahko bili učinkoviti v kontekstih in geografsko prikrajšanih območjih, kjer je potrebno preusposabljanje; ker bo oseba, ki je zaposlena v okviru javnega programa zaposlovanja, tudi lažje našla novo zaposlitev; ker morajo ti programi zagotavljati dostojne plače in vključevati personaliziran načrt ter bi morali voditi do dostojnega dela;
- AS. ker Svet v svojih sklepih o letnem pregledu rasti in skupnem poročilu o zaposlovanju za leto 2017, ki jih je Svet za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov sprejel 3. marca 2017¹, poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo sistemi socialne zaščite zagotavljali ustrezno dohodkovno podporo in da se bodo reforme med drugim še naprej osredotočale na zagotavljanje ustrezne dohodkovne podpore ter visokokakovostnih storitev aktiviranja in omogočanja;
- AT. ker poklicno usposabljanje, zlasti na podlagi izmenjave, omogoči pridobivanje izkušenj, ki so potrebne za opravljanje poklicne dejavnosti in vzpostavitev poklicne mreže, kar prispeva k trajni vključitvi v trg dela in zmanjšuje tveganje revščine;
- AU. ker sistemi minimalnega dohodka predstavljajo zelo majhen odstotek državne porabe na področju sociale, pri čemer zagotavljajo visoko donosnost naložb, stroški neizvajanja naložb pa imajo izredno velik takojšen vpliv na zadevne posameznike in dolgoročne stroške za družbo;
- AV. ker so sistemi minimalnega dohodka koristni za celotno družbo, saj so nepogrešljivi za bolj enako družbo, ki dosega boljše rezultate glede na številne družbene in gospodarske kazalnike;
- AW. ker so sistemi minimalnega dohodka učinkoviti svežnji gospodarskih spodbud, saj se denar uporablja za zadovoljevanje nujnih potreb in takoj znova vstopi v realni sektor;
- AX. ker je pravica do ustreznega življenjskega standarda priznana v členu 25 Splošne

¹ Dokument Sveta 6885/17: Letni pregled rasti in skupno poročilo o zaposlovanju 2017: politične smernice o politiki zaposlovanja in socialni politiki – sklepi Sveta (3. marec 2017); in dokument Sveta 6887/17: Skupno poročilo Komisije in Sveta o zaposlovanju k sporočilu Komisije o letnem pregledu rasti za leto 2017 (3. marec 2017).

deklaracije o človekovih pravicah OZN in se nanaša na to, v kakšni meri raven plačila zagotavlja ljudem zadostna sredstva za življenjsko raven, ki jim zagotavlja zdravje in blaginjo; ker se pokritost nanaša na to, v kakšnem obsegu so vsi tisti, ki potrebujejo pomoč, zajeti v pogoje za upravičenost, ki se nanašajo na sistem minimalnega dohodka; ker se izkoriščenost nanaša na obseg podpore ob minimalnem dohodku, ki jo prejemajo tisti, ki so do nje upravičeni;

- AY. ker pomanjkanje ustreznih plačil skupaj z omejeno pokritostjo in majhno izkoriščenostjo, med drugim zaradi slabega upravljanja, neustreznega dostopa do informacij, pretirane birokracije in stigmatizacije, pogosto pomeni, da ta plačila najbolj ranljivim v družbi še zdaleč ne zadoščajo za dostojno življenje;¹
- AZ. ker se več držav članic sooča s hudim proračunskim primanjkljajem in povečano stopnjo dolga in so zato skrčile svoje socialne izdatke, kar ima posledice za javno zdravstvo, izobraževanje, socialno varnost in zaščito ter stanovanjski sistem, zlasti pa za dostop do sorodnih storitev ter za ustreznost, razpoložljivost in kakovost teh storitev, kar negativno vpliva zlasti na najbolj ogrožene v teh državah članicah;
- BA. ker lahko sistemi minimalnega dohodka v primeru ekonomskih pretresov delujejo kot samodejni makroekonomski stabilizatorji;
- BB. ker se učinkovitost sistemov minimalnega dohodka pri zmanjševanju revščine, spodbujanju vključevanja (zlasti mladih) v trg dela in pri vlogi samodejnih stabilizatorjev po državah članicah močno razlikuje;
- BC. ker politike minimalnega dohodka delujejo kot samodejni stabilizatorji; ker je bila recesija manjša v državah, ki imajo trden sistem podpore za razpoložljivi dohodek gospodinjstev;
- BD. ker izogibanje plačilu davka in davčne utaje ustvarjajo neenake konkurenčne pogoje v EU, države članice pa prikrajšajo za veliko prihodkov, ki bi drugače prispevali k zadostnemu financiranju za trdno socialno politiko in javno blaginjo, poleg tega pa zmanjšujejo tudi javnofinančne prihodke, iz katerih bi se mogle financirati boljše razmere za gospodarsko rast, višje dohodke in socialne politike; ker je ta pojav za EU resen problem;
- BE. ker številne študije kažejo, da revščina negativno vpliva na gospodarsko rast²;
- BF. ker nekatere države članice s pilotnimi projekti preskušajo politike univerzalnega temeljnega dohodka, na primer Finska, kjer bo naključnih 2000 brezposelnih oseb prejelo po 560 EUR na mesec brez dodatnih pogojev, kar naj bi bila ustrezna spodbuda za sprejetje začasnega dela ali dela s krajšim delovnim časom;
- BG. ker se v več državah članicah razpravlja o uvedbi sistema temeljnega dohodka;

¹ Evropsko omrežje za socialno politiko, *Minimum Income Schemes in Europe: A study of national policies 2015* (Sistemi minimalnega dohodka v Evropi: študija nacionalnih politik 2015), januar 2016

² Glej: Svetovna banka, *Poverty Reduction and Growth: The Virtuous and Vicious Circle* (Zmanjševanje revščine in rast: pozitivni in začarani krog), 2006; OECD, *Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth* (Trendi dohodkovne neenakosti in njihov vpliv na gospodarsko rast), 2014

Sistemi minimalnega dohodka

1. poziva vse države članice, naj uvedejo ustrezne sisteme minimalnega dohodka, ki jih bodo spremljali ukrepi podpore za ponovno vključitev na trg dela za tiste, ki so sposobni delati, ter programi izobraževanja in usposabljanja, prilagojeni osebnemu in družinskemu položaju upravičenca, da bi zagotovili pomoč gospodinjstvom z nezadostnim dohodkom in jim omogočili dostojen življenjski standard; poudarja, da bi moral biti ta minimalni dohodek zadnja mreža socialnega varstva in bi ga morala poleg zagotovljenega dostopa do kakovostnih storitev in aktivnih delavskih politik sestavljati ustrezna ekonomska podpora, saj je to učinkovit način boja proti revščini in za zagotavljanje pogojev za dostojno življenje vsem, ki nimajo zadostnih sredstev; v zvezi s tem poudarja, da bi morala biti pravica do socialne pomoči temeljna pravica ter da ustrezni sistemi minimalnega dohodka ljudem pomagajo živeti dostojno življenje, podpirajo njihovo polno sodelovanje v družbi in zagotavljajo neodvisnost v celotni življenjski dobi;
2. meni, da bi moralo spodbujanje vključujoče družbe brez revščine temeljiti na porazdelitvi proizvedenega bogastva, spoštovanju dela in delovnih pravic na podlagi kolektivnih pogodb in zvišanja plač ter na brezplačnem in kakovostnem univerzalnem dostopu do javnih storitev zdravstva, socialne varnosti in izobraževanja, ki bodo prekinili krog izključenosti in spodbudili razvoj;
3. poudarja pomen ustreznih javnih sredstev za financiranje sistemov minimalnega dohodka; poziva Komisijo, naj natančno spremlja uporabo 20 % vseh dodeljenih sredstev Evropskega socialnega sklada, namenjenih boju proti revščini in socialni izključenosti, ter naj v prihodnji reviziji uredbe o skupnih določbah za strukturne sklade (Uredba (EU) št. 1303/2013), zlasti v okviru Evropskega socialnega sklada in Programa Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije (EaSI), preuči možnosti financiranja za pomoč vsaki državi članici pri vzpostavitvi sistema minimalnega dohodka, kjer ta ne obstaja, ali izboljšanju delovanja in učinkovitosti obstoječih sistemov ter naj po potrebi razmisli o vzpostavitvi ustreznega evropskega sklada, ki bi začasno deloval kot instrument kohezijske politike in evropske solidarnosti;
4. priznava, da države članice težko preidejo z nizkokakovostnih na visokokakovostne sisteme minimalnega dohodka; zato od držav članic zahteva, da si prizadevajo za postopno uresničitev sistemov ustreznega minimalnega dohodka z obravnavanjem vprašanj ustreznosti, pokritosti in izkoriščenosti sistemov;
5. poudarja, da lahko vzpostavitev sistemov minimalnega dohodka zmanjša neenakosti in socialne učinke krize ter ima proticiklični učinek z zagotavljanjem sredstev za povečanje povpraševanja na notranjem trgu;
6. poudarja, da bi morali imeti vsi ljudje v stiski, vključno z najbolj izključenimi, kot so brezdomci, na voljo dovolj velik minimalni dohodek, da bi lahko zadovoljili osnovne potrebe; meni, da je ustrezen minimalni dohodek nujno potreben, da bi ljudje v stiski lahko živeli dostojno življenje, ter da ga je treba obravnavati v povezavi s pravico do dostopa do univerzalnih javnih storitev in storitev socialnega varstva; meni, da morajo sistemi minimalnega dohodka zagotoviti prekinitev trajne socialne odvisnosti in omogočiti vključitev v družbo; želi spomniti, da sta v priporočilu o dejavnem vključevanju priznani potreba po celostni strategiji pri izvajanju vseh treh področij

socialnega vključevanja (ustrezna dohodkovna podpora, vključujoči trgi dela in dostop do kakovostnih storitev);

7. poudarja, da je avtomatska stabilizacija pomembna razsežnost sistemov socialne varnosti za ublažitev socialnih pretresov, ki jih povzročajo zunanji učinki, kot je recesija; zato poziva države članice, naj v skladu s priporočilom Mednarodne organizacije dela št. 202, v katerem so določene minimalne ravni socialne zaščite, zagotovijo in povečajo naložbe v sisteme socialne zaščite, da bi lahko zagotovili njihovo učinkovitost pri obravnavanju in preprečevanju revščine in neenakosti ter hkrati omogočili njihovo vzdržnost;
8. v zvezi z razpravo o minimalnem dohodku poudarja posebno vlogo in prizadetost družin z otroci ter samohranilcev;
9. poudarja, da bi moralo biti ljudem omogočeno polno sodelovanje v družbi in gospodarstvu ter da bi morala biti ta pravica v celoti priznana in poudarjena v politiki Unije z zagotavljanjem visokokakovostnih univerzalnih sistemov socialne zaščite, ki bi vključevali učinkovite in ustrezne sisteme minimalnega dohodka;
10. meni, da je socialna zaščita, vključno s pokojninami in storitvami, kot so zdravstveno in otroško varstvo ter dolgotrajna oskrba, pomembna za uravnoteženo in vključujočo rast ter prispeva k podaljševanju delovne dobe, ustvarjanju delovnih mest in zmanjševanju neenakosti; zato poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo politike, s katerimi bodo zagotovljene zadostnost, ustreznost in učinkovitost ter kakovost sistemov socialne zaščite skozi celoten življenjski krog osebe, ter tako zagotovijo dostojno življenje, se borijo proti neenakostim in spodbujajo vključevanje, da bi izkoreninile revščino, zlasti med tistimi, ki so izključeni s trga dela, ter najranljivejšimi skupinami;
11. poudarja, da je ustrezen dohodek v vseh življenjskih obdobjih bistvenega pomena, da imajo lahko osebe s premajhnimi dohodki dostojno življenje;
12. poudarja, da sistemi ustreznega minimalnega dohodka kot orodja za dejavno vključevanje spodbujajo sodelovanje v družbi in socialno vključevanje;
13. želi spomniti, da je eden glavnih ciljev strategije Evropa 2020 zmanjšati število ljudi, ki jih prizadeneta revščina in socialna izključenost, za najmanj 20 milijonov in da so za doseg tega cilja potrebna večja prizadevanja; meni, da so lahko sistemi minimalnega dohodka v pomoč pri doseganju tega cilja;
14. poudarja, da so dostojna delovna mesta najboljši način za boj proti revščini in socialni izključenosti; v zvezi s tem opozarja, da je treba spodbujati rast, naložbe in ustvarjanje delovnih mest;
15. močno obžaluje, da nekatere države članice ne upoštevajo priporočila Sveta 92/441/EGS, ki priznava „osnovno pravico osebe do zadostnih sredstev in socialne pomoči za način življenja, ki je združljiv s človeškim dostojanstvom“;
16. poudarja, da ima večina držav članic nacionalne sisteme minimalnega dohodka, vendar številni od njih ne zagotavljajo ustrezne dohodkovne podpore za vse tiste, ki jo

potrebujejo¹; poziva vse države članice, naj predvidijo uvedbo in po potrebi nadgradnjo sistemov minimalnega dohodka za preprečevanje revščine in spodbujanje socialnega vključevanja;

17. poudarja, da se z uvedbo nacionalnega sistema minimalnega dohodka ne bi smela zmanjšati zaščita, ki jo zagotavljajo regionalni sistemi minimalnega dohodka;
18. poudarja pomen evropskega semestra pri spodbujanju držav članic, ki še nimajo sistemov minimalnega dohodka, k uvedbi sistemov ustrezne dohodkovne podpore;
19. ugotavlja, da je v nekaterih državah članicah upravičenost do podpore v obliki minimalnega dohodka odvisna od sodelovanja pri aktivnih ukrepih na trgu dela; v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo EU pri izmenjavi dobrih praks med državami članicami;
20. ponavlja stališče, ki ga je izrazil v resoluciji z dne 20. oktobra 2010, o vlogi minimalnega dohodka v boju proti revščini in spodbujanju vključujoče družbe v Evropi;
21. je seznanjen z mnenjem Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o okvirni direktivi o ustreznem minimalnem dohodku v Evropski uniji, ki bi določala skupna pravila in kazalnike, predstavila metode za spremljanje izvajanja ter izboljšala dialog med deležniki, državami članicami in institucijami Unije; v zvezi s tem poudarja, da se je izkazalo, da je pravno mogoče imeti okvirno direktivo o minimalnem dohodku v okviru veljavnih pogodb EU²; meni, da bi moral tovrstni okvir temeljiti na konkretnih elementih ter upoštevati družbene in gospodarske razmere in zgodovinske prakse posameznih držav članic ter da bi lahko deloval kot spodbuda za motivacijo ljudi, da bi postali ekonomsko aktivni; poziva Komisijo in države članice, naj zato ocenijo načine in instrumente za zagotavljanje ustreznega minimalnega dohodka v vseh državah članicah;
22. pozdravlja izjavo Komisije, da je v evropskem semestru zdaj večji poudarek na uspešnosti na področju zaposlovanja in socialnih vprašanj, vendar meni, da so potrebna večja prizadevanja za doseganje tega cilja in zagotovitev mednarodne usklajenosti, zlasti s spodbujanjem socialnih naložb; poziva Komisijo, naj redno spremlja in ocenjuje napredek držav članic glede na priporočila za posamezne države v zvezi z zagotavljanjem dostopnih, cenovno sprejemljivih in kakovostnih storitev ter izvajanjem ustreznih in učinkovitih sistemov minimalnega dohodka;
23. poudarja pomen evropskega semestra pri spremljanju ustreznosti obstoječih sistemov minimalnega dohodka in njihovega vpliva na zmanjševanje revščine, zlasti s priporočili za posamezne države, vendar pa poudarja tudi pomen skupnega poročila o zaposlovanju in letnega pregleda rasti;
24. poudarja, da bi morali sistemi minimalnega dohodka zagotoviti dohodek nad pragom revščine, preprečevati hudo materialno pomanjkanje in gospodinjstva rešiti iz takšnih razmer, podpreti pa bi jih morali z zagotavljanjem javnih storitev, kot so zdravstvo,

¹ Social Investment in Europe: A study of national policies (Sistemi minimalnega dohodka v Evropi: študija nacionalnih politik), 2015

² A. Van Lancker, delovni dokument Evropske mreže za boj proti revščini o okvirni direktivi o ustreznem minimalnem dohodku, september 2010

izobraževanje in otroško varstvo;

25. meni, da bi morali biti sistemi minimalnega dohodka del strateškega pristopa k socialnemu vključevanju in integraciji, kar bi vključevalo tako splošne politike kot ciljne ukrepe (v zvezi s stanovanjsko politiko, zdravstvenim varstvom, izobrazbo in usposabljanjem, družbenimi storitvami ter drugimi storitvami splošnega pomena), da bi se ljudje lahko rešili revščine, pri čemer bi imeli na voljo osebno podporo in pomoč pri dostopu na trg dela, če so sposobni za delo; meni, da dejanski cilj sistemov minimalnega dohodka ni le pomagati upravičencem, temveč jih zlasti spremljati od socialne izključenosti do aktivnega življenja in s tem preprečiti dolgoročno odvisnost;
26. poziva države članice, naj izboljšajo usklajevanje in celovito načrtovanje med upravami in službami, pristojnimi za različna področja dejavnega vključevanja, vzpostavijo enotno kontaktno točko za stranke ter povečajo zmogljivost služb in sredstva, ki so jim na voljo, da bi se izboljšala dostop do zadevnih storitev in njihova kakovost;
27. meni, da je bistveno zagotoviti ustrezen dohodek tudi za ljudi v ranljivem položaju, za katere vrnitev na delo ni (več) mogoča, kot je navedeno v priporočilu o dejavnem vključevanju;
28. poziva, naj se v zvezi s primernostjo sistemov minimalnega dohodka doseže bistven in preverjen napredek, ki bo zmanjšal revščino in socialno izključenost, predvsem med najbolj ranljivimi, ter prispeval k njihovem uveljavljanju pravice do dostojnega življenja;
29. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da v številnih državah na primer stroški dolgotrajne oskrbe celo presegajo povprečno pokojnino; poudarja, da je treba upoštevati posebne potrebe in življenjske stroške različnih starostnih skupin;
30. poudarja, da je treba opredeliti primerna merila za upravičenost v skladu s socialno-ekonomskim stanjem držav članic, da bi bili ustrezni sistemi minimalnega dohodka koristni; meni, da med merili ne bi smelo biti, da upravičenec ne sme prejemati nadomestila za brezposelnost, saj to nadomestilo ne zadošča za preprečevanje revščine in socialne izključenosti, ter da bi morali upoštevati tudi število otrok in drugih vzdrževanih oseb; poudarja, da ta merila ne bi smela ustvarjati upravnih ovir za dostop do sistemov minimalnega dohodka za ljudi v zelo ranljivih razmerah (npr. pri brezdomcih ne bi smeli zahtevati stalnega naslova);
31. poudarja, da je pomemben enak dostop do sistemov minimalnega dohodka, brez diskriminacije na podlagi narodnosti, spola, izobrazbe, državljanstva, spolne usmerjenosti, verske pripadnosti, invalidnosti, starosti, političnega prepričanja ali družbeno-ekonomskega porekla;
32. izraža zaskrbljenost, ker ljudje, ki so upravičeni do minimalnega dohodka, tega pogosto ne izkoristijo; meni, da je to ena glavnih ovir za njihovo socialno vključevanje; poziva Komisijo in Odbor za socialno zaščito, naj nadalje proučita težavo neizkoriščenosti ter pripravita priporočila in smernice za odpravo te težave; poziva države članice, naj se borijo proti neizkoriščenosti, tudi z ozaveščanjem javnosti o obstoju sistemov minimalnega dohodka, zagotavljanjem ustreznih smernic o dostopu do teh sistemov in izboljšanjem njihove upravne organizacije;

33. poudarja, da bi morale države članice konkretno ukrepati pri določanju višine minimalnega dohodka, in sicer na podlagi ustreznih kazalnikov, vključno z referenčnimi proračuni, ki bi zagotovili ekonomsko in socialno kohezijo ter zmanjšali tveganje revščine v vseh državah članicah; meni, da je treba te informacije predstaviti vsako leto ob svetovnem dnevu boja proti revščini (17. oktober);
34. ugotavlja, da številne države članice že uporabljajo kazalnike zaščite minimalnega dohodka (MIPI); poziva k uporabi podatkov MIPI v vseh državah članicah, kar bo omogočalo tudi boljšo primerjavo med nacionalnimi sistemi;
35. meni, da bi se moral minimalni dohodek šteti za začasnega in da bi moral biti vedno dopolnjen z aktivnimi politikami vključevanja na trg dela;
36. meni, da so sistemi minimalnega dohodka prehodno orodje za zmanjševanje in odpravljanje revščine, socialne izključenosti in neenakosti in bi jih bilo treba torej obravnavati kot socialno naložbo; se zaveda, da imajo sistemi minimalnega dohodka proticiklične učinke;
37. poudarja, da je treba pri določanju višine minimalnih dohodkov ustrezno upoštevati število vzdrževancev, zlasti otrok ali zelo odvisnih oseb, da bi razbili začarani krog revščine, zlasti revščine otrok; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo hitro izvajanje priporočila iz leta 2013 z naslovom Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti, poleg tega meni, da bi morala Komisija pripraviti letno poročilo o napredku pri boju proti revščini otrok in o izvajanju priporočila, in sicer s pomočjo kazalnikov iz priporočila;
38. poudarja, da lahko referenčni proračuni pomagajo pri določanju stopnje minimalnega dohodka, potrebne za zadovoljitev temeljnih potreb ljudi, vključno z nedenarnimi vidiki, kot so dostop do izobraževanja in vseživljenjskega učenja, dostojno stanovanje, kakovostne zdravstvene storitve, družabne dejavnosti ali državljska udeležba, ob upoštevanju sestave gospodinjstva in starosti njegovih članov ter gospodarskih in socialnih razmer vsake države članice; opozarja, da je Komisija v svojem sporočilu o svežnju za socialne naložbe pozvala države članice, naj določijo referenčne proračune v pomoč pri oblikovanju učinkovite in ustrezne dohodkovne podpore, pri kateri bodo upoštevane socialne potrebe, opredeljene na lokalni, regionalni in nacionalni ravni, da bi izboljšali teritorialno kohezijo; poleg tega poziva k uporabi referenčnih proračunov kot orodja za ocenjevanje ustreznosti sistemov minimalnega prihodka, ki jih zagotavljajo države članice;
39. meni, da bi morale države članice pri vzpostavljanju ustreznih sistemov minimalnega dohodka upoštevati prag tveganja revščine, ki ga opredeli Eurostat in je postavljen na 60 % nacionalnega srednjega ekvivalentnega razpoložljivega dohodka (po socialnih transferjih), ter druge kazalce, kot so referenčni proračuni; meni, da bi referenčne proračune lahko uporabili za učinkovitejši boj proti revščini ter za preizkušanje stabilnosti višine minimalnega dohodka in zgoraj navedenega praga, pri tem pa bi spoštovali načelo subsidiarnosti;
40. meni, da pomanjkanje najnovejših podatkov o prihodku in življenjskih pogojih ovira izvajanje in primerjavo referenčnih proračunov in minimalnih dohodkov ob upoštevanju nacionalnih posebnosti;

41. poziva Komisijo in države članice k izmenjavi dobre prakse na področju sistemov minimalnega dohodka;
42. poziva Komisijo in Odbor za socialno zaščito, naj dokumentirata primere uspešnih strategij in poročata o njih ter spodbujata medsebojne strokovne preglede in druge metode izmenjave dobrih praks o sistemih minimalnega dohodka; priporoča, naj se ta prizadevanja osredotočajo na ključna vprašanja, kot so redno povečevanje zmogljivosti, povečevanje pokritosti in izkoriščenosti, obravnavanje odvratilnih dejavnikov in krepitev povezav med različnimi področji dejavnega vključevanja;
43. meni, da bi glede na številna vprašanja, ki jih sprožajo sistemi minimalnega dohodka, kot so dostopnost, pokritost, financiranje, pogoji za upravičenost in trajanje, koncept skupnih ciljev za nacionalne sisteme minimalnega dohodka, razvit na evropski ravni, lahko prispeval k enakim konkurenčnim pogojem med državami članicami; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj izvede oceno učinka sistemov minimalnega dohodka v EU, zahteva redno spremljanje in poročanje, preuči nadaljnje ukrepe ob upoštevanju gospodarskih in družbenih razmer v vsaki državi članici in potreb najbolj prikrajšanih skupin ter oceni, ali ti sistemi gospodinjstvom omogočajo izpolnitev osnovnih osebnih potreb in zmanjšanje revščine;
44. opozarja, da so varčevalni ukrepi, ki so v zadnjih letih vodili gospodarsko politiko EU, privedli do gospodarskega upada s povišanjem stopnje brezposelnosti in zmanjšanjem zaposlitvenih možnosti ter da se je zato povečalo število ljudi, ki jih ogrožata revščina in socialna izključenost, kar je zlasti resno v nekaterih državah članicah, ki jih pestijo visoke stopnje brezposelnosti ali dolgoročne nedejavnosti;
45. izraža zaskrbljenost zaradi znižanja zneska in/ali skrajšanja trajanja nadomestila za brezposelnost, pa tudi zaradi zaostrovanja meril za upravičenost v številnih državah članicah v zadnjih letih, zaradi česar je tudi več ljudi odvisnih od sistemov minimalnega dohodka in se ustvarja dodaten pritisk na te sisteme¹;
46. poudarja, da se neenakosti povečujejo tako znotraj posameznih držav članic kot v EU;
47. izraža zaskrbljenost, ker se zdi, da sta se v številnih državah članicah stopnja nadomestila in obseg sistemov minimalnega dohodka v zadnjih letih zmanjšala; meni, da bi morale države članice v skladu s priporočili Evropskega omrežja za socialno politiko s sistemi minimalnega dohodka zajeti več ljudi, ki potrebujejo pomoč²:
 - a. poziva države članice z zelo zapletenimi in razdrobljenimi sistemi, naj poenostavijo obstoječe in razvijejo celovitejše sisteme;
 - b. poziva države članice s trenutno nizkimi stopnjami pokritosti, naj pregledajo svoje pogoje in zagotovijo, da bodo zajeti vsi ljudje, ki potrebujejo pomoč;
 - c. poziva države članice, v katerih so iz sistemov minimalnega dohodka trenutno

¹ Evropsko omrežje za socialno politiko, Minimum Income Schemes in Europe: A study of national policies 2015 (Sistemi minimalnega dohodka v Evropi: študija nacionalnih politik 2015), januar 2016

² Evropsko omrežje za socialno politiko, Minimum Income Schemes in Europe: A study of national policies 2015 (Sistemi minimalnega dohodka v Evropi: študija nacionalnih politik 2015), januar 2016

izključene pomembne skupine, ki se spopadajo z revščino, kot so brezdomci, begunci, prosilci za azil, Romi ali mladi, naj spremenijo svoje sisteme, da bodo vključevali več ljudi;

- d. poziva države članice z visoko stopnjo upravne diskrecije v sistemih minimalnega dohodka, naj si prizadevajo za zmanjšanje te stopnje ter zagotovijo jasna in usklajena merila za sprejemanje odločitev, povezanih z učinkovitim pritožbenim postopkom.
48. poudarja, da je treba nujno poskrbeti za to, da se bo več delavcev, brezposelnih in predstavnikov ranljivih družbenih skupin udeleževalo vseživljenjskega učenja, ter izboljšati raven strokovne usposobljenosti in pridobivanje novih znanj in spretnosti, ki so temeljno orodje za hitrejšo vključevanje na trg dela, povečanje produktivnosti in pomoč ljudem pri iskanju zaposlitve;
49. poudarja pomen demografskega razvoja v zvezi z bojem proti revščini v Evropi;
50. poudarja, da je treba nujno sprejeti praktične ukrepe za odpravo revščine in socialne izključenosti ter za spodbujanje učinkovitih mrež socialne varnosti in zmanjšanje neenakosti, in sicer na način, ki bo pripomogel k ekonomski in teritorialni koheziji; poudarja, da je treba te ukrepe v skladu z delitvijo pristojnosti za ustrezne politike sprejeti na ustrezni – tako nacionalni kot evropski – ravni;
51. podpira pristop Komisije k socialnim naložbam, po katerem dobro zasnovane socialne politike prispevajo k ekonomski rasti, obenem pa varujejo ljudi pred revščino in delujejo kot ekonomski stabilizatorji¹;
52. pozdravlja razmišljanje in študije o tem, kako pravično razdeliti dohodke in bogastvo v naši družbi;
53. poudarja, da med pomembne dejavnike, ki državam članicam onemogočajo, da bi razvile pristop socialnih naložb, sodita tudi vpliv gospodarske krize in politično okolje, v katerem vladajo varčevalni ukrepi²;
54. poziva, da je treba pri oblikovanju makroekonomske politike že zdaj nameniti pozornost zmanjševanju socialnih neenakosti in vsem družbenim skupinam zagotoviti dostop do ustrezno financiranih javnih socialnih storitev ter tako ukrepati zoper revščino in socialno izključenost;
55. poziva k ukrepom za zmanjšanje socialnih neenakosti, tako da bi posameznikom omogočili, da čim bolje izkoristijo svoje darove in zmožnosti; poziva tudi, naj se socialna podpora osredotoči na tiste, ki so hkrati revni in nezmožni zaslužiti zadostne dohodke z lastnimi prizadevanji;
56. poudarja, da nedavne izkušnje z reformami na podlagi davčnih oprostitev kažejo, da je politike minimalnega dohodka bolje financirati z uporabo proračunske podpore kot pa z

¹ Evropska komisija: sporočilo Socialne naložbe za rast in kohezijo – vključno z izvajanjem Evropskega socialnega sklada 2014–2020, COM(2013)0083, 20. februar 2013, in Evropsko omrežje za socialno politiko, Social Investment in Europe: A study of national policies 2015 (Socialne naložbe v Evropi: študija nacionalnih politik 2015), 2015

² Social Investment in Europe (Socialne naložbe v Evropi) (op. cit.).

davčnimi spodbudami;

57. poudarja, da je mogoče z izobraževanjem, socialnimi transferji, progresivnimi, pravičnimi in prerazporeditvenimi davčnimi sistemi ter s praktičnimi ukrepi za povečanje konkurenčnosti in zoper izogibanje davkom in zoper davčne utaje prispevati k ekonomski, socialni in teritorialni koheziji;
58. poudarja, da je treba obstoječe sisteme minimalnega dohodka prilagoditi, da bodo primernejši za reševanje izziva brezposelnosti mladih;

Javni programi zaposlovanja

59. je seznanjen z nekaterimi programi javnega zaposlovanja, ki dajejo vsem, ki si želijo in so zmožni delati, možnost začasnega dela v javni upravi ter v neprofitnih in nevladnih organizacijah; vendar poudarja, da je pomembno, da ti programi spodbujajo delo s pripadajočimi pravicami na podlagi kolektivnih pogodb in delovne zakonodaje;
60. meni, da bi morali programi javnega zaposlovanja povečati zaposljivost delavcev in jim omogočiti dostop na redni trg dela; poudarja, da bi morali ti programi vključevati personaliziran načrt ter zagotavljati dostojno plačilo in kasneje dostojno delo;
61. meni, da bi moralo biti ustvarjanje dostojnih delovnih mest prednostna naloga Evropske unije, saj je to prvi korak k zmanjšanju revščine in socialne izključenosti;
62. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo polno sodelovanje vseh deležnikov, zlasti socialnih partnerjev in organizacij civilne družbe, pri oblikovanju, izvajanju in spremljanju politik in programov minimalnega dohodka;
63. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Velika finančna kriza, ki Evropo pesti že od leta 2008, je neizbrisno vplivala na evropski trg dela. Močno je načela in spremenila družbeno strukturo, eksponentno poglobila vrzel med družbenimi sloji, pokazala na razdelitev med severom in jugom celine in do današnjega dne povzročila, da na robu revščine in socialne izključenosti živi 120 milijonov državljanov.

Kljub poskusom evropskih institucij in nacionalnih vlad, da bi sprejele ukrepe, s katerimi bi vsaj delno omejile učinke krize, se stopnje brezposelnosti in revščine do danes niso zmanjšale, znatnih rezultatov pa niso pokazale ne strukturne reforme, ki so jih morale izvesti države članice, ne poskus nacionalnih vlad, da bi spodbujale aktivne politike zaposlovanja.

Namen tega poročila o zagotovljenem minimalnem dohodku je dati praktične napotke, kako bi bilo treba na eni strani ukrepati vzporedno, da bi zajezili socialne učinke gospodarske krize, in delovati učinkovito, da bi iz primeža revščine in socialne izključenosti rešili 120 milijonov evropskih državljanov, ki danes živijo v takih razmerah, na drugi strani pa spodbujati aktivne politike, namenjene ustvarjanju delovnih mest, in zagotavljati trajnostno zaposlovanje.

Delavci, ki postanejo brezposelni, iz različnih razlogov izgubijo tudi pogajalsko moč ter posledično izgubijo stik s svetom dela in se bodo težko vrnili na trg. S stalno izključenostjo s trga dela pa so povezani negativni dejavniki, kot so postopno slabšanje kompetenc ter postopno izgubljanje volje in zanosa, zaradi česar se ti delavci umaknejo tudi iz dejavnega družabnega življenja. To ima lahko najrazličnejše posledice:

- izguba produktivnosti,
- socialna izključenost,
- poslabšanje kompetenc,
- psihološke posledice,
- krajša pričakovana življenjska doba,
- izguba motivacije,
- poslabšanje družinskega življenja,
- poglobitev neenakosti,
- izguba vrednot in odgovornosti.

Izguba delovnega mesta lahko v nekaterih primerih odpre dostop do različnih oblik neformalnega zaposlovanja, proti kateremu se je treba na vsak način boriti.

Potreba po oblikovanju evropskega okvira za minimalni dohodek izhaja iz ugotovitve, da različne prakse, povezane z njim, v različnih državah članicah niso mogle v celoti zajeziti revščine in neenakosti. Evropa bi si morala v zvezi s tem kar najbolj prizadevati za doseganje ciljev strategije Evropa 2020, ki je usmerjena predvsem v to, kako osebam, ki živijo v revščini in socialni izključenosti, omogočiti izhod iz tega položaja.

Ta cilj lahko danes v veliki meri dosežemo z aktivnimi politikami trga dela, izobraževanja in podpiranja oseb na področjih, ki se jih najbolj tičejo.

Nova delovna mesta lahko ustvarjamo, če se usmerimo v sektorje, za katere vemo, da so danes najprimernejši za znatne naložbe, na primer krožno, ekološko in socialno gospodarstvo, pri čemer je treba zagotoviti prekvalifikacijo in okrepitev že pridobljenih kompetenc.

To poročilo prinaša tudi pomemben poziv k uporabi ustreznih skupnih kazalnikov, ki bi zagotovili socialno in ekonomsko kohezijo ter zmanjšali tveganje za različne ravni plačila za enake dejavnosti.

Sistem minimalnega dohodka mora biti poleg tega del strateškega pristopa k socialnemu vključevanju, v zvezi s tem pa se priporoča, da se vzporedno z njegovim izvajanjem izvajajo tudi učinkoviti ukrepi socialne zaščite različnih vidikov življenja državljanov, kot so zagotavljanje stanovanja, zdravstveno varstvo, izobraževanje in usposabljanje.

Glavni namen tega sporočila ni le spodbuditi razprave o vprašanju, ki je že več let prisotno na več ravneh, temveč predvsem zavezati Komisijo, da bi zavzela trdno, odločno in z dejstvi podkrepljeno stališče v zvezi s tem vprašanjem.

29.6.2017

MNENJE ODBORA ZA EKONOMSKE IN MONETARNE ZADEVE

za Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

o politikah na področju minimalnega dohodka kot sredstvu za reševanje revščine
(2016/2270(INI))

Pripravljaivec mnenja: Miguel Viegas

POBUDE

Odbor za ekonomske in monetarne zadeve poziva Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker sta revščina in socialna izključenost leta 2015 v EU-28 ogrožali 23,7 % prebivalstva in 12,5 % zaposlenih oseb, starejših od 18 let¹;
- B. ker je leta 2015 na pragu revščine živel 17,3 % prebivalstva EU-28²; ker se s tem kazalnikom po podatkih Eurostata ne meri blaginja ali revščina, temveč pokaže, da ima posameznik nizek dohodek v primerjavi z drugimi ljudmi v isti državi, česar ni mogoče vedno enačiti z nizkim življenjskim standardom;
- C. ker se je skupno število ljudi, ki jim grozita revščina in socialna izključenost, med letoma 2008 in 2015 v EU povečalo za 1,6 milijona (+ 5,5 milijona v euroobmočju) kar je v nasprotju s ciljem strategije Evropa 2020, da se to število do leta 2020 zmanjša za 20 milijonov;
- D. ker je po metodologiji, ki jo je razvil Eurostat³, prag tveganja revščine pri 60 % nacionalne mediane ekvivalentnega razpoložljivega dohodka (po socialnih transferjih);
- E. ker je Evropa ena najbogatejših regij na svetu, pa čeprav najnovejši podatki o dohodkovni revščini kažejo, da revščina in huda revščina naraščata tudi pri nas;
- F. ker je dohodkovna revščina le en vidik splošnega koncepta revščine, saj se ne nanaša

¹ Eurostat, „*People at risk of poverty or social exclusion*“ (Ljudje, ki jim grozi revščina ali socialna izključenost), december 2016 – http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/People_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion

² Eurostat, prav tam.

³ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:At-risk-of-poverty_rate

samo na materialna sredstva, temveč zajema tudi socialne vire, zlasti izobraževanje, zdravstvo in dostop do storitev;

- G. ob upoštevanju Schumanove deklaracije z dne 9. maja 1950, v kateri je pozval k izenačenju in izboljšanju življenjskih razmer delavcev;
- H. ker se več držav članic spopada s hudim proračunskim primanjkljajem in povečano stopnjo dolga in so zato skrčile svoje socialne izdatke, kar ima posledice za javno zdravstvo, izobraževanje, socialno varnost in zaščito ter stanovanjski sistem, zlasti pa za dostop do sorodnih storitev ter za ustreznost, razpoložljivost in kakovost teh storitev, kar negativno vpliva zlasti na najbolj ogrožene v teh državah članicah;
- I. ker je bil učinek strukturnih reform trgov dela in fiskalne konsolidacije ravno nasproten od predvidenega, tako da so se v Uniji povečale razlike med državami članicami v življenjskem standardu in razpoložljivem dohodku gospodinjstev; ker je na primer povprečni življenjski standard najrevnejših 10 % gospodinjstev v Franciji višji od standarda vsega portugalskega prebivalstva, medtem ko je povprečni življenjski standard najbogatejšega odstotka luksemburških gospodinjstev 75-krat višji od standarda najrevnejših 10 % v Romuniji;
- J. ker politike minimalnega dohodka delujejo kot samodejni stabilizator in ker je bila recesija manjša v državah, ki imajo trden sistem podpore za razpoložljivi dohodek gospodinjstev;
- K. ker izogibanje plačilu davka in davčne utaje ustvarjajo neenake konkurenčne pogoje v EU, države članice pa prikrajšajo za veliko prihodkov, ki bi drugače prispevali k zadostnemu financiranju za trdno socialno politiko in javno blaginjo, poleg tega pa zmanjšujejo tudi javnofinančne prihodke, iz katerih bi se mogle financirati boljše razmere za gospodarsko rast, višje dohodke in socialne politike; ker je ta pojav za EU resen problem;
- L. ker so izobraževanje, prerazporeditveni socialni transferji in prejemki, pravična davčna politika in smotrna politika zaposlovanja pomembni dejavniki za zmanjševanje dohodkovne neenakosti, zniževanje stopnje brezposelnosti in odpravljanje revščine;
- M. ob upoštevanju, da se v različnih dohodkovnih kvintilih kažejo različna značilna nagnjenja k potrošnji¹; ker je videti, da politike za podporo najbolj ogroženim družbenim skupinam v EU koristijo vsemu gospodarstvu in so običajno proračunsko nevtralne; ker je Mednarodni denarni sklad (MDS) ugotovil, da „če se delež prihodkov zgornjih 20 odstotkov poveča za eno odstotno točko, se BDP v naslednjih petih letih dejansko zniža za 0,08 odstotne točke“, nasprotno pa se „podobno povečanje deleža prihodkov spodnjih 20 odstotkov (revni) povezuje z 0,38 odstotne točke višjo rastjo“²;
- N. ker se lahko z uvedbo in okrepitvijo politik minimalnega dohodka, če so ustrezno povezane z drugimi ukrepi in politikami za socialno okolje in trg dela, odpravlja

¹ Gl.: Evropska centralna banka, *The distribution of wealth and the marginal propensity to consume*

(Razporeditev premoženja in marginalna nagnjenost k potrošnji), delovni dokument št. 1655, marec 2014

² Mednarodni denarni sklad, *Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective* (Vzroki in posledice dohodkovne neenakosti: globalna perspektiva), 2015, citirano v:

<http://www.taxjustice.net/2015/06/22/new-imf-research-tax-affects-inequality-inequality-affects-growth/>

revščina ter spodbujata socialno vključevanje in dostop do trga dela;

- O. ker številne študije kažejo, da revščina negativno vpliva na gospodarsko rast¹;
 - P. ker lahko sistemi minimalnega dohodka v primeru ekonomskih pretresov delujejo kot samodejni makroekonomski stabilizatorji;
 - Q. ker se učinkovitost sistemov minimalnega dohodka pri zmanjševanju revščine, spodbujanju vključevanja (zlasti mladih) na trg dela in pri vlogi samodejnih stabilizatorjev po državah članicah močno razlikuje;
 - R. ker dobro zasnovani sistemi dohodkovne podpore ne odvrčajo od dela²;
 - S. ker koncepta minimalnega dohodka ne smemo zamenjevati s konceptom minimalne plače;
 - T. ker je zagotavljanje minimalnega dohodka za tiste, ki nimajo dovolj sredstev za dostojno življenje ali niso primerno plačani za delo, zajeto v prvem stebru socialnih pravic;
 - U. ker nekatere države članice s pilotnimi projekti preskušajo politike univerzalnega temeljnega dohodka, na primer Finska, kjer bo naključnih 2000 brezposelnih oseb prejelo po 560 EUR na mesec brez dodatnih pogojev, kar naj bi bila ustrezna spodbuda za sprejetje začasnega dela ali dela s krajšim delovnim časom;
 - V. ker se v več državah članicah razpravlja o uvedbi sistema osnovnega temeljnega dohodka;
1. poziva Komisijo, naj oceni poskuse, ki potekajo v državah članicah, ko bodo končani;
 2. poudarja, da je treba nujno sprejeti praktične ukrepe za odpravo revščine in socialne izključenosti ter za spodbujanje učinkovitih mrež socialne varnosti in zmanjšanje neenakosti, in sicer tako, da bo v pomoč ekonomski in teritorialni koheziji; poudarja, da je treba te ukrepe v skladu z delitvijo pristojnosti za ustrezne politike sprejeti na ustrezni – tako nacionalni kot evropski – ravni;
 3. meni, da so sistemi minimalnega dohodka v pristojnosti nacionalnih organov, zaradi česar je treba pri njihovi uvedbi in razvoju upoštevati gospodarske in družbene danosti posameznih držav ter njihov proizvodni sistem; priporoča, da bi pri njihovi morebitni uvedbi jamčili za ohranitev pobud za (ponovno) vključitev na trg dela;
 4. znova poudarja, da je revščino najlažje zmanjšati, socialno izključenost pa preprečiti s spodbujanjem trajnostne rasti in ustvarjanjem ugodnih okvirnih razmer za evropska podjetja – zlasti s preprečevanjem pretiranega upravnega bremena ter zagotavljanjem

¹ Gl.: Svetovna banka, *Poverty Reduction and Growth: The Virtuous and Vicious Circle* (Zmanjševanje revščine in rast: pozitivni in začarani krog), 2006; OECD, *Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth* (Trendi dohodkovne neenakosti in njihov vpliv na gospodarsko rast), 2014

² Gl.: Evropska komisija, *Employment and Social Developments in Europe 2013* (Pregled razvoja na področju zaposlovanja in socialnih zadev v Evropi 2013), 2014

dostopa do financiranja – da se jim omogoči ustvarjanje delovnih mest;

5. podpira pristop Komisije k socialnim naložbam, po katerem dobro zasnovane socialne politike prispevajo k ekonomski rasti, obenem pa varujejo ljudi pred revščino in delujejo kot ekonomski stabilizatorji¹;
6. pozdravlja razmišljanje in študije o tem, kako pravično razdeliti dohodke in bogastvo v naši družbi;
7. poudarja, da med pomembne dejavnike, ki državam članicam onemogočajo, da bi razvile pristop socialnih naložb, sodita tudi vpliv gospodarske krize in politično okolje, v katerem vladajo varčevalni ukrepi²;
8. poziva, da je treba pri oblikovanju makroekonomske politike že zdaj nameniti pozornost zmanjševanju socialnih neenakosti in vsem družbenim skupinam zagotoviti dostop do ustreznih financiranih javnih socialnih storitev ter tako ukrepati zoper revščino in socialno izključenost;
9. poziva k ukrepom za zmanjšanje socialnih neenakosti, tako da bi posameznikom omogočili, da čim bolj izkoristijo svoje darove in zmožnosti; poziva tudi, naj se socialna podpora osredotoči na tiste, ki so hkrati revni in nezmožni zaslužiti zadostne dohodke z lastnimi prizadevanji;
10. spoštuje suvereno pravico vsake države članice, da se demokratično odloča o svoji ekonomski politiki;
11. poudarja, da nedavne izkušnje z reformami na podlagi davčnih oprostitev kažejo, da je politike minimalnega dohodka bolje financirati z uporabo proračunske podpore kot pa z davčnimi spodbudami;
12. poudarja, da je mogoče z izobraževanjem, socialnimi transferji, progresivnimi, pravičnimi in prerazporeditvenimi davčnimi sistemi ter s praktičnimi ukrepi za povečanje konkurenčnosti in zoper izogibanje davkom in zoper davčne utaje prispevati k ekonomski, socialni in teritorialni koheziji;
13. poudarja, da zgolj prerazporeditveni sistemi ljudem ne bodo prinesli dela; hkrati poudarja, da je ljudi najlažje zaščititi pred revščino s tem, da imajo službo, kar je tudi močno orodje socialnega vključevanja; poudarja, da ne bi smeli ustvariti skupine ljudi, ki bi živeli od pomoči, za to pa je treba na trgu dela in v poslovnem okolju izvesti reforme ter jih spremljati;
14. meni, da so sistemi minimalnega dohodka prehodno orodje za zmanjševanje in odpravljanje revščine, socialne izključenosti in neenakosti in bi jih bilo treba torej obravnavati kot socialno naložbo; se zaveda, da imajo sistemi minimalnega dohodka proticiklične učinke;

¹ Evropska komisija: sporočilo Socialne naložbe za rast in kohezijo – vključno z izvajanjem Evropskega socialnega sklada 2014–2020, COM(2013)0083, 20. februar 2013, in *Social Investment in Europe: A study of national policies* (Socialne naložbe v Evropi: študija nacionalnih politik 2015, 2015)

² Evropska komisija, *Social Investment in Europe* (prav tam)

15. meni, da morali biti sistemi minimalnega dohodka začasni in bi jih morale vedno dopolnjevati aktivne politike vključevanja na trg dela;
16. meni, da bi mogle biti nadaljnje študije in raziskave o morebitnih različnih sistemih minimalnega dohodka koristno orodje za zmanjševanje in odpravljanje revščine in socialne izključenosti; poudarja, da je morebitne sisteme in modele pomembno zasnovati v sodelovanju z najbolj ogroženimi v državah članicah; glede tega poziva, naj se ocenijo sistemi minimalnega dohodka, ki se izvajajo v nekaterih državah članicah, ter poziva Komisijo in države članice, naj si izmenjajo zglede dobre prakse, ki izhajajo iz teh sistemov;
17. poziva Komisijo in države članice, naj ocenijo način in sredstva za zagotavljanje ustreznega, izdatnega in dostopnega minimalnega dohodka v vseh državah članicah ter naj razmislijo o nadaljnjih ukrepih v podporo socialnemu zbliževanju po vsej EU, pri čemer bi ustrezno upoštevale značilnosti posameznih držav članic ter nacionalno prakso in tradicije; ob tem meni, da bi moral biti minimalni dohodek opredeljen na ravni držav članic;
18. poudarja, da je pomemben enak dostop do sistemov minimalnega dohodka, brez diskriminacije na podlagi narodnosti, spola, izobrazbe, državljanstva, spolne usmerjenosti, verske pripadnosti, invalidnosti, starosti, političnega prepričanja ali družbeno-ekonomskega porekla;
19. opozarja, da bi bilo treba sisteme minimalnega dohodka izvajati in ocenjevati upoštevaje splošne nacionalne sisteme socialnih storitev, kot so izobraževanje, zdravstvo, otroško varstvo, stanovanja in mobilnost;
20. poudarja, da je treba obstoječe sisteme minimalnega dohodka prilagoditi, da bodo primernejši za reševanje izziva brezposelnosti mladih;
21. opozarja na problem revščine otrok in poziva, da bi v sistemih minimalnega dohodka izrecno upoštevali njihove potrebe;
22. poudarja, da lahko referenčni proračuni pomagajo pri določanju stopnje minimalnega dohodka, ki je potrebna za zadovoljitev osnovnih potreb ljudi, vključno z nadenarnimi vidiki, kot so dostop do izobraževanja in vseživljenjskega učenja, stanovanje, kakovostne zdravstvene storitve, družabne dejavnosti ali državljanska udeležba; zato, in tudi glede na sedanje razlike med državami članicami in različnimi nacionalnimi socialnimi politikami, meni, da bi bilo treba pri višini minimalnega dohodka upoštevati prag tveganja revščine ter referenčne proračune.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	20.6.2017
Izid končnega glasovanja	+: 43 -: 7 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Udo Bullmann, Fabio De Masi, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Neena Gill, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Othmar Karas, Georgios Kircos (Georgios Kyrtos), Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Kostas Mavridis (Costas Mavrides), Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis (Dimitrios Papadimoulis), Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Miguel Viegas, Sotirios Zarianopoulos (Sotirios Zarianopoulos), Esther de Lange, Cora van Nieuwenhuizen, Beatrix von Storch, Jakob von Weizsäcker
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Simona Bonafè, Enrique Calvet Chambon, Nessa Childers, David Coburn, Andrea Cozzolino, Mady Delvaux, Jan Keller, Paloma López Bermejo, Luigi Morgano, Romana Tomc, Roberts Zile
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Clara Eugenia Aguilera García, Jarosław Wałęsa

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

43	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Petr Ježek, Ramon Tremosa i Balcells
ECR	Pirkko Ruohonen-Lerner
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Fabio De Masi, Paloma López Bermejo, Marisa Matias, Miguel Viegas
PPE	Burkhard Balz, Markus Ferber, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kircos (Georgios Kyrtos), Werner Langen, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Sirpa Pietikäinen, Romana Tomc, Jarosław Wałęsa, Esther de Lange
S&D	Simona Bonafè, Udo Bullmann, Nessa Childers, Andrea Cozzolino, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Neena Gill, Jan Keller, Olle Ludvigsson, Kostas Mavridis (Costas Mavrides), Luigi Morgano, Alfred Sant, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

CC

7	-
ALDE	Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Kay Swinburne, Roberts Zile
ENL	Gerolf Annemans
NI	Sotirios Zarianopoulos (Sotirios Zarianopoulos)

0	0

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	28.9.2017
Izid končnega glasovanja	+: 36 -: 7 0: 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Martina Dlabajová, Labros Fundulis (Lampros Fountoulis), Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Javi López, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Dennis Radtke, Robert Rochefort, Siôn Simon, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Krzysztof Hetman, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Evelyn Regner, Jasenko Selimovic, Michaela Šojdrová, Kosma Złotowski
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Margrete Auken, Klaus Buchner, Ignazio Corrao, Jens Nilsson, Gabriele Preuß, Jozo Radoš, Marco Zullo, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

36	+
ALDE	Marian Harkin, Jozo Radoš, Robert Rochefort, Jasenko Selimovic, Yana Toom
EFDD	Laura Agea, Ignazio Corrao, Marco Zullo
GUE/NGL	Paloma López Bermejo, João Pimenta Lopes
NI	Labros Fundulis (Lampros Fountoulis)
PPE	Georges Bach, Heinz K. Becker, Krzysztof Hetman, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Elisabeth Morin-Chartier, Dennis Radtke, Michaela Šojdrová
S&D	Maria Arena, Guillaume Balas, Brando Benifei, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Edouard Martin, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Gabriele Preuß, Evelyn Regner, Siôn Simon, Marita Ulvskog
VERTS/ALE	Margrete Auken, Klaus Buchner, Tatjana Ždanoka

7	-
ALDE	Martina Dlabajová
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Ulrike Trebesius, Kosma Złotowski, Jana Žitňanská
ENL	Dominique Martin

4	0
PPE	Danuta Jazłowiecka, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani